MAGAZIN Sportiv

Urări olimpice

Gimnastelor noastre

Primele fie ele
Pe orice... paralele!

Viorică Viscopoleanu

Fii la lungime,
La... înălțime!

Boxerilor noștri

Doar ca medaliați,
Să fie... numărați!

TITI GHEORGHIU-Vaslui

Lui Datcu

Ca portar, cred, vei respinge
Orice șut cu multă artă.
Știi, dorim ca nici o minge
Să nu aibă... bon de poartă!

Olgăi Orban, de profesie translatoare

Pregătirea ta produce
Drept să-ți spun o ipoteză:
Ce-ar fi dacă ai traduce
„Campioană"-n... japoneză?

Aruncătoarelor de disc Lia Manoliu și Olimpia Cataramă

Eu, cu bucurie mare,
Ca urare le prezint
Un... disc cu o imprimare:
Valsul „Aur și Argint".

Floretistului Ionel Drîmbă

Despre tine cu constanță
Ni s-a spus: e o speranță!
Sper să aflu în sfîrșit
Că speranța... s-a-mplinit!

Trăgătorilor din proba de talere

Fiecărui talerist
Țin să-i spun, ba chiar insist:
În special la... farfurii
Nu dorim... economii!

I. CHIVU

Pregătiri... olimpice.

Fără cuvinte

Fără... excepții.
Desene de N. CLAUDIU

LECȚIA DE GEOGRAFIE

— De unde se extrage cel mai mult aur?
— De la Tokio sub formă de... medalii olimpice!
Desen de AL. CLENCIU

TELESPORT

Semne vizibile și invizibile marchează o certitudine: ne aflăm în săptămîna olimpică. Se mai înlocuiește o lampă obosită, se mai reglează imaginea pe verticală, se mai, se mai...

Olimpiada este la ora actuală subiectul nr. 1 al tuturor categoriilor de telespectatori, cu și fără aparat. Așadar, toată lumea este în așteptarea marelui eveniment, care va strînge în jurul micilor ecrane milioane și milioane de oameni. Postul nostru de televiziune a promis două ore de retransmisii filmate, zi de zi. Și, în supliment, ceea ce va realiza echipa de specialiști plecată la Tokio pentru a înregistra pe peliculă cele mai bune performanțe ale solilor sportului romînesc. În prealabil însă ne-a prezentat un prolog fragmentat, un fel de punere în temă deosebit de interesant: plecarea celor trei grupe de sportivi romîni, sosirea în capitala Japoniei, aspecte pitorești din satul olimpic și încă multe altele încadrate în același subiect.

Dintre programele prezentate curent subliniem din nou o reușită transmisie directă din sala „Dinamo". Ca și în cele precedente, din seria începută mai de mult, munca de instruire a juniorilor a fost un adevărat recital al tinereții, forței și talentului. De asemenea, „Telesportul" de luni, un mozaic bogat în secvențe interesante din țară și de peste hotare din care am desprins cele cîteva imagini din partidele de fotbal R.P.R. (tineret) — R.A.U. și Manchester United-Tottenham. În amîndouă, deopotrivă, desfășurarea jocului a putut fi urmărită în condiții optime și datorită faptului că balonul fiind de culoare deschisă (galben sau alb) se profila într-un contrast perfect pe fondul cenușiu al stadionului. Este drept că la cîteva zile de Olimpiadă subiectul pare desuet. Dar, vorba proverbului, Olimpiada trece, ...campionatul rămîne.

L. R.

Cu tenorul Ion Buzea despre prima sa pasiune: voleiul

Totul a pornit de la un... reproș: „Mă surprinde că în pagina dv. „Magazin sportiv", unde s-au publicat materiale care au arătat legătura dintre artă și sport, n-au apărut în preajma celui de-al III-lea Festival internațional „George Enescu" și nici după terminarea lui, cîteva rînduri despre tenorul Ion Buzea, laureat al acestui concurs și fost jucător de volei de categoria A".

Interesantă descoperire! Dar fără tov. inginer I. Pleșoianu, care ne-a adresat rîndurile de mai sus, poate că n-am fi făcut-o niciodată. Nu ne gîndisem că apreciatul tenor al Operei de Stat, Ion Buzea, este una și aceeași persoană cu voleibalistul care nu mai departe decît acum 7 ani era unul dintre cei mai temuți „bombardieri" ai Științei Cluj...

Dar cine l-a văzut pe scenă și mai ales pe stradă, a intuit desigur că are de-a face cu un fost sportiv, dacă nu chiar cu unul actual. Tenorul Ion Buzea are un corp cu adevărat atletic, ilustrat de altfel și de raportul dintre înălțime și greutate: 1,83 m, 83 de kilograme.

— Aceeași greutate o aveam și cînd făceam sport de performanță. Și, bineînțeles, și aceeași... înălțime, *ne spune zîmbind Ion Buzea.* Aceasta se explică, poate, prin faptul că merg mult pe jos și, cînd am timp, sînt în stare să înot ore întregi. Îmi pare rău că ocupațiile nu-mi îngăduie să consacru mai mult timp sportului. Mi-ar folosi mult! Și așa, anii de activitate sportivă intensă din vremea studenției mă ajută enorm în activitatea artistică. Cîntărețul de operă trebuie să depună un efort deosebit și este necesar să ai o mare rezistență fizică și o bună respirație. Și datorită sportului, am și una și alta.

— Pînă cînd ați făcut sport de performanță?

— Pînă prin 57—58. Am fost coleg de sport cu Sușelescu, Medianu etc, iar dintre cei care activează și astăzi cu Horațiu Nicolau. De două ori — în 1954 mi se pare — am fost și în lotul național. Dar n-am jucat. Au fost alții mai buni...

— Ce vîrstă aveți acum?

— 30 de ani.

— Asta înseamnă că ați abandonat sportul la 23 de ani. E o adevărată „trădare"!

— N-aș fi făcut-o dacă drumul meu în viață ar fi rămas cel pentru care mă pregătisem, dar, cînd era gata să termin Facultatea de Geologie Minieră și pe cea de Științe Naturale am fost „răpit" de zeița... Euterpe și cum eram în întîrziere pe acest nou făgaș, a trebuit să sacrific sportul.

— În încheiere vreți să ne împărtășiți o amintire plăcută legată de sport?

— Sînt multe. O să mă refer însă la cea mai recentă: reîntîlnirea mea, în vara aceasta, la mare, cu o serie de vechi prieteni, voleibaliști cu care am jucat în urmă cu cîțiva ani alături sau de partea cealaltă a fileului. Cu acest prilej am schimbat și cîteva „mingi", constatînd cu satisfacție că digitația este încă destul de bună. Dar unde e detenta de altădată? Mi-am dat seama că sportul nu-i iartă pe cei care îl abandonează... Dar sper să-mi fac curînd mai mult timp și să sărbătorim împreună... împăcarea!

IULIANA JULEA

DE 9 ORI PE PODIUMUL DE ONOARE LA J. O.

A deveni campion olimpic, a cuceri o medalie la Olimpiadă este visul cu adevărat de... aur al oricărui sportiv. Cu atît mai mult se cuvin subliniate performanțele unor sportivi care au reușit de mai multe ori să-și încununeze fruntea cu laurii olimpici.

Din acest punct de vedere recordul îl deține finlandezul Paavo Nurmi — „mașina de alergat" — care participînd la trei Olimpiade (1920, 1924 și 1928) a rupt de nouă ori firul de la sosire. Cinci din aceste 9 medalii au fost cîștigate la o singură Olimpiadă (1924): 1 500 m, 3000 m (echipe), 5 000 m, 10 000 m cros (individual și pe echipe).

Lui Nurmi îi urmează, cu 8 medalii, un atlet puțin cunoscut generațiilor noi: americanul Rav Ewry, supranumit „omul de gumă". El a cucerit aceste 8 medalii la săritura în înălțime, la triplu salt și la săritura în lungime... de pe loc.

Cu 7 medalii figurează doi mari sportivi de dată mai recentă. Este vorba de gimnastul sovietic Victor Ciukarin și de scrimerul maghiar Aladar Gerevich. Performanța lui Gerevich are o notă în plus de senzațional, prin faptul că aceste 7 medalii au fost cucerite la 6 ediții ale Jocurilor Olimpice, dintre care prima a fost cea din 1932, iar ultima cea din 1960, cînd Gerevich avea aproape 50 de ani.

Lista celor care au cucerit 6 medalii de aur este mai mare. Ea cuprinde pe gimnaștii sovietici Boris Sahlin și Larisa Latînina, pe scrimerii italieni Nadi și Mangiarotti, pe caiacistul suedez Gert Fredriksson și pe scrimerii maghiari Pal Kovacs și Rudolf Karpati.

9 sportivi au cucerit cîte 5 medalii olimpice de aur (printre ei figurează și înotătorul american Johnny Weismüller, devenit apoi actor de cinematograf: a fost creatorul lui „Tarzan"), iar 25 au cîștigat cîte 4 titluri de campioni olimpici. Olandeza Fanny Blankers-Koen este prezentă pe lista acestora din urmă, cele 4 medalii fiind cucerite cu prilejul J.O. din 1948.

După cum se știe, unul dintre sportivii noștri, Leon Rotman, a obținut și el o performanță remarcabilă: două medalii olimpice. Și, sîntem convinși, că în acest album al multiplilor campioni olimpici, după Tokio va figura și Iolanda Balaș. Și, poate, ceilalți doi medaliați de la Roma, Ion Dumitrescu și Dumitru Pîrvulescu, precum și veșnicul tînăr Simion Ismailciuc, învingător în 1956, la Melbourne.

Vom fi cu voi, alături!

În fabrică, pe-ogor, pe marea-albastră,
Oriunde-n ziua-aceea ne-om afla,
În fiecare inimă a voastră,
Un milion de inimi vor bătea.

Vom fi în preajma voastră aer, soare,
Încredere în forțe cînd luptați
Cu voi alături, lîngă fiecare,
Suporteri nevăzuți și-nflăcărați.

De ne-om afla în schimburi, la cuptoare,
O șarjă-n cinstea voastră vom turna.
Cu litere de foc, strălucitoare,
„Victorie, băieți", vă vom ura.

Din munți și văi și pînă-n marea-albastră,
Vom ridica paharul plin cu vin
Și-om închina cu toți în cinstea voastră
Și poate că vom lăcrima puțin.

Dar nu va fi un semn de slăbiciune,
Ci de mîndrie, dragoste fierbinte,
Pentru sportivi ce înalță-n lume
Renumele Republicii iubite.

PAUNA RAZVAN

Un meci de box care a durat 3 secunde!

Această întîlnire-„fulger" s-a petrecut la Iași, cu prilejul primei etape a campionatului R.P.R. de box pe echipe, în care au încrucișat mănușile boxerii de la C.S.M.S. Iași și Olimpia București.

Gongul a sunat începutul primei reprize dintre „greii" Tache Dumitroaie (C.S.M.S.) și Florin Preutețescu (Olimpia). În aceeași clipă Dumitroaie a trecut la atac. O avalanșă de pumni și, groggy, Preutețescu a fost abandonat de antrenorul său.

Trecuseră doar 3 secunde de la începutul meciului...

EUGEN URSU
corespondent

„Galați"—Hitachi Osaka 3-0 (1-0)

Ne aflăm într-un autocar elegant care-și face cursa pe ruta Dorobanți — Magheru — Victoriei. „Oamenii oceanelor" poartă costume de seară, au gulere albe imaculate — tari. Parcă ne aflăm într-un salon diplomatic în mișcare. Cu cîteva săptămîni în urmă oamenii aceștia navigau în imensitatea Pacificului, simțind în spate respirația amenințătoare a taifunului...

Victor Orban, căpitanul navei oceanice „Galați", povestește această călătorie unică din viața echipajului. O dată e prima cursă a unei nave.

— Și cu sportul...?

— Sînt o mulțime de chestii... În fiecare luni noaptea, Ion Buzoianu, radiotelegrafistul șef al navei lua legătură cu țara și printre primele noutăți pe care le cerea erau rezultatele etapei de duminică la fotbal și clasamentul categoriei A. A doua zi acestea erau afișate pe un avizier special. Adesea, Ion Buzoianu le „publica", în prima ediție... invers. Suporterii păcăliți trăiau clipe de amărăciune pînă cînd rezultatele erau afișate oficial și astfel „suferințele" se transferau la cei ce rîseseră cu cîteva ceasuri înainte...

— Bănuiesc că asta nu epuiza viața sportivă a echipajului...

— Nicidecum. Echipajul nostru e tînăr și mai toți avem suflet sportiv. De altfel, în ciuda faptului că nu există încă o asociație sportivă pe navă, am și susținut o întîlnire... internațională. La Osaka, în timp ce așteptam să preluăm nava, am alcătuit o echipă de fotbal și am jucat cu formația Hitachi, din localitate, pe care am întrecut-o cu 3—0. Un gol l-am înscris eu, iar pe celelalte două Ghebauer și Zamfirescu. Dacă vreți, vă dau și pe cei remarcați: Stuparu, Toma, Brînzău, Constantin...

În timpul cursei spre țară — care a durat 40 de zile — pe bord s-a jucat volei și șah. Întindeam o plasă — avem destule — între doi pontili, se formau două echipe de cîte patru oameni și meciul începea. Băieții au propus ca arbitrul jocurilor să fiu eu. Asta ca să evităm contestațiile și protestele jucătorilor.

— Și n-au fost?

— Păi, poți să contrazici căpitanul!?

Victor Orban zîmbește și continuă povestirea, reconstituind secvențe din filmul acestei curse de 40 de zile, pe ruta Osaka—Galați. În stînga și în dreapta noastră se desfășoară peisajul de beton și sticlă al orașului. „Căpitanul" autocarului, șoferul Teodor Enache, își stopează „nava" în piața Palatului și oamenii oceanului coboară. Cîțiva au bilete la un concert simfonic, la Sala Palatului, alții se îndreaptă spre cinematograf, iar majoritatea își propun să se plimbe pur și simplu pe marile bulevarde ale orașului.

Așa, ca marinarii de cursă lungă în zilele cînd nava stă în port.

VALENTIN PAUNESCU

Poșta MAGAZIN

GH. VINTILESCU și DUMITRU DRAGAN, URZICENI. Iată rezultatele celor 5 ediții de pînă acum ale „Cupei Mondiale" inter-cluburi: 1960: Real Madrid (Montevideo: Penarol — Real Madrid 0—0, Madrid: Real Madrid — Penarol 5—1); 1961: Penarol (Lisabona: Benfica—Penarol 1—0, Montevideo: Penarol — Benfica 5—0, Montevideo: Penarol—Benfica 2—1); 1962: Santos (Rio de Janeiro: Santos—Benfica 3—2, Lisabona: Santos—Benfica 5—2); 1963: Santos (Milano: Milan—Santos 4—2, Rio de Janeiro: Santos—Milan 4—2, Rio de Janeiro: Santos — Milan 1—0); 1964: Internazionale (Buenos Aires: Independiente — Internazionale 1—0; Milano: Internazionale — Independiente 2—0; Madrid: Internazionale — Independiente 1—0).

MARIN COSTICA, COMUNA POIENI. N-am nici o cunoștință printre bucătarii japonezi, ca să vă pot da un răspuns exact, dar în nici un caz nu poate fi vorba de 660.000 de *feluri* de mîncare. Este o cifră la care nu se ajunge, cred, adunînd toate felurile de mîncare ce se prepară de la un capăt la altul al pămîntului.

MARIN NASTASE, CONSTANȚA. În București, primul meci de fotbal „în nocturnă" a avut loc pe terenul „Romeomit", pe locul unde se află acum Facultatea de Științe Juridice.

PAVEL ȘTIRBU, COMUNA JOSENII BIRGIULUI. 1. În boxul profesionist, campion mondial la categoria cocoș este brazilianul Eddie Joffre, iar la semigrea americanul Eddie Pasrano. — 2. Un record este valabil pînă ce... apare altul. El nu-și pierde valabilitatea dacă, ulterior, sportivul care îl deține s-a retras din sport. Jese Owens abandonase activitatea atletică de mai bine de 20 de ani și recordul lui la săritura în lungime (8.13 m) a continuat să stea în picioare.

ION STOIANOVICI, PLOIEȘTI. În meciul de fotbal Romînia—Albania disputat la 25 mai 1947 la Tirana (scor 4—0 pentru noi), am aliniat următorul „unsprezece": Lăzăreanu — Ritter, Novac — Băcuț, Mari, Petschovschi — Farcaș, Marian, Iosif Covaci, Dumitrescu III, Reuter.

GH. POPESCU, BRAȘOV. — 1) Mureșan de la Știința Cluj a jucat înainte la Industria sîrmei Cîmpia Turzii. Acum, la Cîmpia Turzii a apărut un nou... Mureșan, care l-a înlocuit pe primul atît ca nume cît și ca... joc. — 2) Și totuși, nu în toate părțile fotbalul este sportul cel mai popular. Vă pot da și un exemplu de la noi: la Bîrlad, sportul nr. 1 este rugbiul! La un meci de rugbi vin 3 000 de spectatori în timp ce la fotbal nu se adună nici jumătate.

ION POSTAȘU